

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

इतिशान्ति० नै० भा० द्विचत्वारिंशद्विकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४२ ॥ ॥ ३ ॥ ३ ॥

ब्रह्मणा त्वेवमुक्तस्तुरुद्रः क्रोधाग्निमुत्सृजन् ॥ प्रसादयामासततो देवं नारायणं प्रभुं ॥ शरणं च जगामाद्यं वरेण्यं वरदं प्रभुं ॥ ३० ॥ ततो यवरदो देवो जितक्रोधो
जितेन्द्रियः ॥ प्रीतिमानभवत्तत्र रुद्रेण सहसंगतः ॥ ३१ ॥ ऋषिभिर्ब्रह्मणा चैव विबुधैश्च सुपूजितः ॥ उवाच देवमीशानमीशः स जगतो हरिः ॥ ३२ ॥ अस्त्वांवे
त्तिसमांवेत्तियस्त्वामनुसमामनु ॥ नावयो रंतरं किंचिन्माते भूद्विदिरन्यथा ॥ ३१ ॥ अद्य प्रभृति श्रीवत्सः शूलांको मे भवत्वयं ॥ मम पाण्यं कितश्चापि श्रीकंठ
स्वं भविष्यसि ॥ ३३ ॥ श्रीभगवानुवाच एवं लक्षणमुत्पाद्य परस्परकृतं तदा ॥ सख्यं चैवातुलं कृत्वा रुद्रेण सहिता वृषी ॥ ३४ ॥ तपस्ते पतुरव्यग्रौ विस्त
व्यन्त्रिदिवौ कसः ॥ एष ते कथितः पार्थ नारायण जयो मृधे ॥ ३५ ॥ नामानि चैव गुल्यानि निरुक्तानि च भारत ॥ ऋषिभिः कथितानीह यानि संकीर्तितानि ते ॥
॥ ३६ ॥ एवं बहुविधैरूपैश्चरामीह वसुंधरां ॥ ब्रह्मलोकं च कौंतेय गोलोकं च सनातनं ॥ ३७ ॥ मया त्वं रक्षितो युद्धे महांतं प्राप्तवान् जयं ॥ यस्तु ते सोऽग्रतो यातियुद्धे
संप्रत्युपस्थिते ॥ ३८ ॥ तं विद्विरुद्रं कौंतेय देवदेवं कपर्दिनं ॥ कालः स एव कथितः क्रोधजेति मया तव ॥ ३९ ॥ निहतास्ते न वै पूर्वहतवानि सियान् रिपून् ॥ अप्रमे
यप्रभावं तं देवदेवमुमापतिं ॥ नमस्त्वदेवं प्रयतो विश्वेशं हरमक्षयं ॥ ४० ॥ यश्च ते कथितः पूर्वक्रोधजेति पुनः पुनः ॥ तस्य प्रभाव एवाग्रे यच्छ्रुतं ते धनं जय ॥ ४१ ॥
इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० प० नारायणीये द्विचत्वारिंशद्विकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४२ ॥ ॥ ४३ ॥ शौनक उवाच सौते सुमहदाख्यानं भवता
परिकीर्तितं ॥ यच्छ्रुत्वा मुनयः सर्वे विस्मयं परमं गताः ॥ १ ॥ सर्वाश्च माभिगमनं सर्वतीर्थावगाहनं ॥ न तथा फलदं सौते नारायण कथा यथा ॥ २ ॥ पावितांगाः
स्म संवृत्ताः श्रुत्वे मामादितः कथां ॥ नारायणाश्रयां पुण्यां सर्वपापप्रमोचनीं ॥ ३ ॥ दुर्दर्शो भगवान् देवः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ सब्रह्मकैः सुरैः कृत्स्नैश्चैव महर्षि
भिः ॥ ४ ॥ दृष्टवान् नारदो यत्तु देवं नारायणं हरिं ॥ नूनमेतच्छ्रुतमंतं तस्य देवस्य सूतज ॥ ५ ॥ यदृष्टवाजगन्नाथमनिरुद्धतनौ स्थितं ॥ यस्याद्रवत्पुनर्भूयो नारदो देव
सत्तमौ ॥ ६ ॥ नरनारायणौ द्रष्टुं कारणं तद्वीहि मे ॥ सौतिरुवाच तस्मिन् यज्ञे वर्त्तमाने राज्ञः पारिक्षितस्य वै ॥ ७ ॥ कर्मोत्तरेषु विधिवद्वर्त्तमानेषु शौनक ॥ कृ
ष्णौ द्वैपायनं व्यासमृषिं वेदनिधिं प्रभुं ॥ ८ ॥ परिपप्रच्छ राज्ञेन्द्रः पितामहं पितामहं ॥ जनमेजय उवाच श्वेतद्वीपान्निवृत्तेन नारदेन सुरर्षिणा ॥ ९ ॥